

[Statsministeren.]

Januar, og i hvilken det siges, at Rigsdagens Partier staar bag det Standpunkt, at Kronens Kurs skal fastholdes i 22,50 i Forhold til Sterling. Det staar endvidere fast, som jeg sagde før, at det konservative Parti tog denne Erklæring til Efterretning. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem nu protesterede derimod, men der staar følgende i den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller afgivne Udtalelse:

„Statsministeren har i Dag forelagt mig den udsendte Erklæring, som mit Parti kun har kunnet tage til Efterretning“

(Stemmer: Fortsæt!). Ja, saa staar der videre det, jeg sagde før, og som jeg ikke har noget imod, at man ogsaa erindrer sig, at man har

„den Opfattelse, at de sidste Dages Nedgang i Kronekursen alene skyldes de mellem Venstre og Regeringen truffne Aftaler, og mener, at Kursen kunde og burde have været fastholdt.“

Men det ærede Parti tager ganske selvfølgelig denne Meddelelse til Efterretning, og hvad andet skulde det ellers kunne gøre? I den paagældende Erklæring, der altsaa paa det Tidspunkt, da jeg forebragte den for det konservative Folkepartis Formand, var tiltraadt af de 3 Partier her paa Rigsdagen, er der givet Offentligheden al den Oplysning, der kan gives, og det er det eneste Indhold i de Aftaler, der har fundet Sted med Hensyn til Kronepolitikken.

Jeg maa protestere, naar det ærede Medlem siger, at jeg stiller mig haanligt afvisende. Jeg har høfligt besvaret det ærede Medlems Forespørgsel, og jeg har ganske undladt at følge det ærede Medlem ind paa Vejen til Benyttelsen af stærke Udtryk.

Hans Nielsen: Jeg kan i et og alt godkende de Udtalelser, som nu er fremsat af den højtærede Statsminister, og den Handlemaade, der er udstiftet fra Regeringens Side. Naar den ærede Ordfører for Forespørgerne anvender saa stærke Ord, som Tilfældet var, endogsaa svang sig op til at tage Ordet „Bedrager“ i sin Mund, maa jeg gaa ud fra, at det skyldes den særegne Situation, som det Parti, for hvilket det ærede Medlem er Formand og Ordfører her i Dag, befinder sig i. Jeg maa mene, at de Mænd, baade indenfor Regeringspartierne og Venstre, der har handlet i denne Sag, har handlet saaledes, som gode

danske Mænd burde handle i den Situation, vi befandt os i.

Vore Erhverv har været stedt i store og i svære Vanskeligheder, og efter Valget var det nødvendigt, at man paa en eller anden Maade søgte at komme disse Erhverv til Hjælp. Det lykkedes da tre Partier her paa Rigsdagen at finde hinanden i et Arbejde, som foreløbig synes at bære gode Frugter. Jeg kan da ved denne Lejlighed kun beklage, at det ærede Medlem ikke er imellem de Folk, som forsvare det skete, jeg beklager det, thi det ærede Medlems politiske Naturel gør ham jo selvskreven til at være mellem dem, der forsvare det. Nu har Forhold, antagelig af indrepolitisk Art, ændret sig saaledes, at det ærede Medlem maa føre den Tale, han har ført her i Dag. Men derfor kunde han godt lægge de meget stærke Ord til Side; der er jo alligevel ingen, der tror paa dem.

Madsen-Mygdal: Ja, hvorvidt det kongelige Teater skal nedlægges eller fortsætte, kan jo ikke udledes af denne Forhandling. Men naar man hører paa den Forespørgsel, der er stillet her, og den Iver, hvormed Spørgsmaal fremsættes, maa jeg jo sige, at der spilles ganske artigt Komedie andre Steder end paa det kongelige Teater.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu vil fremstille sig som den, der ønsker Besked, fremstiller sig som helt uvidende om, hvad der er foregaaet, og hvad der kan ventes, saa ved jo alle her i Salen, at det ærede Medlem overhovedet ikke har nogen Grund dertil. Det ærede Medlem stod her paa Talerstolen den Aften, Lockout-loven blev vedtaget, og gav egentlig selv, før andre kunde komme til, Tinget Meddelelse om, hvad det var for Forhandlinger, der var ført, og hvad Resultatet var deraf.

Jeg kan ikke erkende det ærede Medlems Berettigelse til at udnævne Venstre til Regeringsparti, men jeg vil have Lov at sige, at Ret skal være Ret ogsaa overfor Regeringen. Jeg tror ikke, der fra Regeringens Side har været næret noget Ønske om at forholde Offentligheden Meddelelse om, hvad der var foregaaet. Det er i hvert Fald ikke indgaaet i nogen som helst Aftale.

Jeg for mit Vedkommende kan sige, at saa snart Forhandlingerne var afsluttet, gjorde jeg det, jeg fandt naturligt og rimeligt: jeg rejste over til mine Vælgere i Sønderjylland, holdt Møde med dem — et offentligt Møde. Jeg brugte halvanden Time til at gøre Rede for det, der var forhandlet om og blevet Enighed om, og jeg havde den Tilfredsstillelse, at Vælgerne anerkendte